

Provincijalka

Đorđe Balašević

[Dm] [E] [Am] [Am] [Dm] [E] [Am] [Am]

[Dm]rekli su mi [E]da je dosla [Am]iz provincije
[Dm]strpavsi u [E]kofer snove [Am]i ambici[A7]je
drug je stu[Dm]dirao sa [E]njom
pa smo se [Am]najzad sreli [F]ona i ja
[Dm]shvatih, [F]boze,
ovo je [E]sazvezde za nju - provinci[Am]ja

[Dm]Srce stade [E]kao dete [Am]da se otima
[Dm]trazili smo [E]se po prethod[Am]nim zivoti[A7]ma
ostavim [Dm]iza sebe [E]svet,
zablude, [Am]promasaje [F]koji tiste
[Dm]prosto, [F]lako, k'o neko
[E]beznacajno pristaniste

O [Dm]da mi je [E]da se jos samo [Am]jednom zalju[F]bim
opet bih [C]uzeo kostim vecnog [E]decaka
i [Dm]opet bih [E]smislio kako [Am]da prodangu[F]bim
dok ona [Dm]ne sleti niz [E]hodnik stude[Am]njaka

[Dm]gorda naspram [E]podsmeha i [Am]spletke poslednjih
[Dm]usamljeni [E]galeb iznad [Am]mora osred[A7]njih
reci bi [Dm]sve pokvari[E]le,
samo se [Am]cutke pokraj [F]mene stisla
[Dm]sami, [F]svoji, [E]izbeglice iz besmisla

O [Dm]da mi je [E]da se jos samo [Am]jednom zalju[F]bim
opet bih [C]gledao niz kej kao niz [E]prugu
i [Dm]opet bih [E]znao da se u [Am]oblak zadu[F]bim
i ceka[Dm]o bi' samo [E]nju, nijednu [Am]drugu

pratnja za tekst ispod:

[Dm] [E] [Am] [Am] [Dm] [E] [Am] [A7]
[Dm] [E] [F] [Dm] [E] [Am] [Am]
[Dm] [E] [Am] [Am] [Dm] [E] [Am] [A7]
[Dm] [E] [F] [Dm] [E] [Am] [Am]

Napisi mi pesmu, mazila se. Nisam znao da li cu umeti. Reci
jesu moje igracke, cackle mi se u glavi kao oni saren
staklici kaleidoskopa i svaki put mi je druga slika u ocima
kad zazmurim ali postoje u nama neke neprevodive dubine.
Postoje u nama neke stvari neprevodive u reci, ne znam...
Napisi mi pesmu, molila je. I nisam znao da li cu umeti.
Voleo sam je tako lako a tako sam tesko to znao da pokazem a
onda odjednom raspored mladeza na njenim ledima kao tajna
mapa pokazao mi je u koje zvezde treba da se zagledam i

tako, eto ti pesma, ludo jedna...

[Dm] [E] [Am] [Am]